

בבית המשפט העליון

בג"ץ 2538/14

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט נ' סולברג
כב' השופט א' שהם

העותרת: עמותת "במקום מתכננים למען זכויות תכנון"

נגד

המשיבות: 1. ממשלת ישראל
2. המועצה הארצית לתכנון ובניה

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותרת: עו"ד ד"ר רענן הר-זהב; עו"ד עידו בלום

בשם המשיבות: עו"ד תדמור עציון

פסק-דין

עניינה של העתירה הוא בקשת העותרת כי תבוטל תמ"א 1/46 "מרכז שהיה וטיפול במסתננים".

1. במסגרת תגובת המשיבות לעתירה צוין כי על פי סעיף 6.1.5 להוראות תמ"א 1/46, תוקפה של התמ"א בכל הנוגע לפריסה מיידית באוהלים במתקן השהיה בחולות הוגבל ל-30 חודשים ועתיד לפקוע בסוף שנת 2014. עוד נקבע בסעיף זה כי לקראת סיום התקופה תבצע הערכה בדברך הצורך להאריכה. לאחר שהוגשו מספר הודעות עדכון בנושא, הודיעו המשיבות כי לאחר בחינת העניין הוחלט במשרד הפנים כי אין מקום לבקש דיון במועצה הארצית באשר לאפשרות הארכת תוקפן של הוראות התמ"א, המאפשרות פריסה מיידית באוהלים במתקן השהיה.

2. בתגובה להודעה מעדכנת זו, הודיעה העותרת כי בנסיבות אלה אינה עומדת על עתירתה ומתבקשת מחיקתה. עם זאת, הדגישה העותרת כי ככל שתשתנה עמדת המשיבות בעתיד, מן הראוי להודיע לה על כך מבעוד מועד על מנת לאפשר לה לפנות מחדש לבית המשפט. לצד זאת, ביקשה העותרת לפסוק לטובתה הוצאות. זאת לנוכח הצדקת העתירה כפי שעולה מעמדת המשיבות, ותרומת הגשת העתירה לגיבושה של עמדה זו.

המשיבות התנגדו לבקשה לפסיקת הוצאות. לגישתן, מלכתחילה תוקפה של התמ"א הוגבל ל-30 חודשים תוך קביעה כי לקראת סיומה של התקופה תבצע הערכה בדבר הצורך להאריכה, ובהתאם להערכה זו תהא המועצה הארצית רשאית להאריכה. ההחלטה שהתקבלה בסופו של דבר שלא להאריך את תוקף התכנית התקבלה "על יסוד הנסיבות דהיום", כלומר לאחר בחינה עדכנית של המצב. עוד נטען כי לא התקיים אף דיון בעתירה בפני בית המשפט.

3. כעולה מהודעת המשיבות ומתגובת העותרת – השתלשלות העניינים הובילה להתייתרות העתירה. על כן, ובין היתר לנוכח עמדת העותרת, אנו מורים על מחיקתה. לעניין בקשת העותרת לפסיקת הוצאות – לאחר שבחנו את הבקשה וכן את תגובת המשיבות, לא מצאנו להיעתר לבקשה. אכן עולה כי תוקפה של התכנית הוגבל מלכתחילה, עובר להגשת העתירה וללא כל קשר אליה. בחינת הארכת תוקפה של התכנית נעשתה בהתאם להתפתחות הנסיבות, לרבות תיקוני חקיקה ופסקי דין של בית משפט זה שניתנו בעניין המסתננים, כעולה מהודעות העדכון השונות של המשיבות. בנסיבות אלה לא מצאנו כי קיימת הצדקה לפסוק הוצאות על פי הקריטריונים שנקבעו בפסיקה (בג"ץ 842/93 אל נסארסה נ' שר הבינוי והשיכון, פ"ד מח(4) 217 (1994)).

4. העתירה נמחקת בזאת. הבקשה לפסיקת הוצאות לטובת העותרת נדחית.

אין צו להוצאות בהליך זה.

ניתן היום, י"ח בשבט התשע"ו (28.1.2016).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט